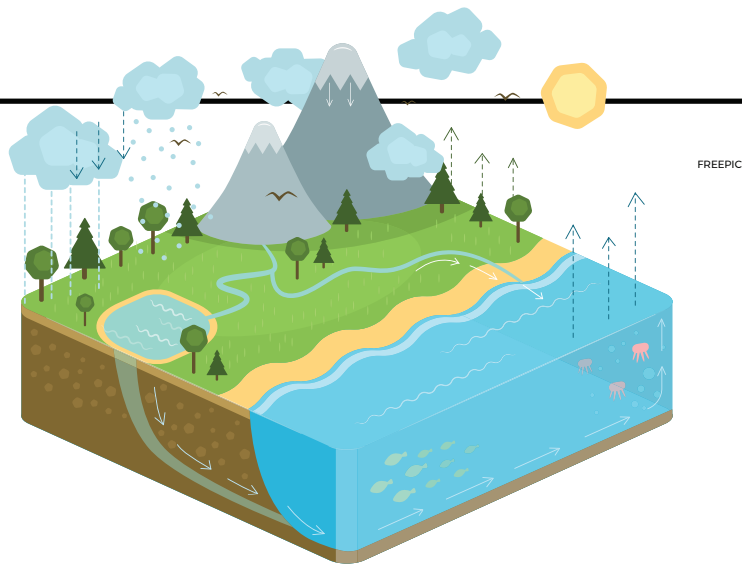

”Hej Genesis. Kan man förbättra en design som finns i naturen?” /Adrian

HEJ ADRIAN! Man kan säga att ”det beror på”. Först och främst beror det på vilken världsbild den har som du frågar.

Hade du ställt frågan till en tidskrift som Illustrerad vetenskap så skulle de säkert svara ja på frågan utan några reservationer eftersom de har en evolutionär syn på livet. Då finns det ingenting som säger att en viss egenskap hos en levande varelse måste vara ”färdigutvecklad” (även om inget heller skulle hindra det). Evolutionister utgår från att levande varelser är fulla med ”skräp” som blivit kvarlämnade under evolutionen ungefär som sopor utefter en motorväg. Det var det som föranledde biologer under förra århundradet att upprätta långa listor över så kallade rudiment – funktionslösa organ i människokroppen. Efterhand som åren gått har den listan blivit allt kortare och är i princip ett minne blott. Begreppet ”skräp-DNA” var det sista att försvinna.

Som skapelsetroende har vi en annan grundhållning. Vi har alltid haft en hög syn på skapelsen därför att vi tror på Skaparen och har en hög syn på Honom. Därför har vi alltid argumenterat mot dem som fokuserar på naturens ofullkomligheter och hävdar att sådant är kontraproduktivt. Det nya vetenskaps-

området som det här numret handlar om – biomimetiken – bekräftar att vi haft rätt. Den design vi finner i naturen är ingen illusion som en del namnkunniga evolutionister hävdar, utan en realitet. I fråga om egenskaper som energieffektivitet, materialegenskaper, materialekonomi och miljöanpassning är naturen därför oöverträffad. Guds visdom och förutseende går det inte att konkurrera med.

Men ett bibliskt perspektiv på skapelsen antyder åtminstone ett par vägar till att ändå öppna för möjligheten att vi människor faktiskt skulle kunna förbättra naturens design, åtminstone i vissa avseenden. En tänkbar sådan förbättringspotential skulle kunna innefattas i det uppdrag som Gud gav de första människorna, nämligen att ”råda” över jorden och dess levande varelser (1 Mos 1:26). I det där rådandet – som inte ska förstås i en negativ, skövlande bemärkelse utan snarare en vårdande och förvaltande – skulle det även kunna ha legat att observera, dra lärdom av och utveckla naturens mångfald av material och funktioner. Gud serverade ju inte människan allting på ett silverfat; det var ett obegränsat liv av glädjefullt upptäckande och kreativt arbete som Han erbjöd dem. Om nu inte syndafallet hade kommit emellan, vill säga.

För en konsekvens av syndafallet (1 Mos 3:14-19) blev att vår värld inte längre är som när Gud skapade den. När Gud dömde människan påverkades inte bara hon själv utan hela den värld hon hade fått auktoriteten att råda över, vilket innebär att många aspekter av Guds ursprungliga design därigenom kan ha gått förlorade. Kanske skulle även det kunna medföra en förbättringspotential, eller åtminstone en möjlighet att återställa saker i riktning mot deras ursprungliga tillstånd. Rosvarianter utan tornar skulle kunna vara ett exempel på det.

Det är också rimligt att om vi ”lånar” någon egenskap som har en ”optimal” funktion i naturen och därmed avlägsnar den från dess ursprungliga sammanhang och placerar den i ett helt annat, så kan det innebära att den behöver ”justeras” för att fungera lika eller nästan lika bra i sitt nya sammanhang.*

Så vårt svar skulle därmed vara: - Ja, vi kan faktiskt förbättra naturens design, åtminstone i vissa avseenden.

/Redaktionen

* Man kan till exempel göra ett enzym från en bakterie mindre värmekänsligt genom att ändra genen som kodar för enzymet. Sedan låter man bakterierna tillverka det ändrade enzymet i stället och använder det sedan som tillsats i tvättmedel.